

Ślimaczek

Gazetka Internatu

Kujawsko - Pomorskiego

Ośrodka Szkolno - Wychowawczego nr 2

w Bydgoszczy

Numer 164

czerwiec 2025

NASZE SUKCESY

PUCHAR ŚWIATA w GRUZJI

W dniach 07.5 do 12.05. 2025 w Tbilisi brałam udział w Pucharze Świata w para podnoszeniu ciężarów. Było to bardzo dla mnie ekscytujące wydarzenie: po raz pierwszy uczestniczyłam w zawodach tej rangi, widziałam tylu reprezentantów z różnych krajów, byłam tak daleko za granicą, leciałam samolotem i miałam tak okropną treść.

Zacznijmy od początku. Wylot miałam z Warszawy. Na lotnisku mogłam poruszać się na swoim wózku, ale po przejściu bramek, przed wejściem do samolotu musiałam przesiąść się na specjalny, węższy od mojego wózek. Osoby niepełnosprawne wchodzą do samolotu specjalnym wejściem. Wszyscy byliśmy ubrani w dresy reprezentacji Polski więc od razu chciano z nami robić sobie zdjęcia. Poczuliśmy się jak gwiazdy sportu. W czasie lotu nie było żadnych niespodzianek i turbulencji. Mogliśmy spokojnie podziwiać piękne widoki z okien samolotu i robić zdjęcia.

Po przylocie do Tbilisi zostaliśmy przewiezieni do hotelu i rozmieszczeni w pokojach. Następnego dnia mieliśmy intensywny trening przed startem. Później jeden dzień na odpoczynek, a w sobotę były już zawody. Moje starty były zaplanowane na popołudnie, więc rano mogłam kibicować pozostałym członkom naszej ekipy.

Pomimo wielkiej tremy udało mi się zająć II miejsca w dwóch kategoriach i zdobyć 2 srebrne medale. Po tych zawodach zajmuję IV miejsce w rankingu Podnoszenia Ciężarów Osób Niepełnosprawnych na Świecie.

Podsumowując: były to dobre dni, jestem zadowolona z tego co osiągnęłam. Była to świetna zabawa i nowe doświadczenie.

Napisała Maria Tułodziecka z grupy I

„Ab-surdus” w Kwidzynie

W czwartek 22 maja 2025 roku cała grupa teatralna „Ab- surdus” pojechała do Kwidzyna wziąć udział w XXXI Forum Teatralnym Placówek Kształcenia Specjalnego. Na deskach Kwidzyńskiego Centrum kultury zaprezentowało się 13 zespołów teatralnych z różnych placówek. Najbardziej podobało mi się przedstawienie „Jestem twoją bajką” przygotowane przez dzieci z Ośrodka Rewalidacyjno – Wychowawczego w Malborku.

W tym roku wystawiliśmy przedstawienie pt. „Czerwony kapturek – nieco inna historia”. Do występów przygotowaliśmy się bardzo długo, włożyliśmy dużo wysiłku, aby zapamiętać tekst swojej roli i dobrze to zagrać. Podczas prób bywało różnie, czasami śmiesznie, czasami strasznie. Ostatecznie wszyscy bardzo się postarali i dobrze zagrali swoje role.

Nasze przedstawienie zostało docenione przez publiczność i jurorów. Zostaliśmy uhonorowani statuetką Burmistrza Miasta Kwidzyna i nagrodami rzeczowymi. Wyjeżdżaliśmy zmęczeni, ale bardzo zadowoleni.

Napisała Magdalena Jarmołkowicz z grupy I

KONKURS FOTOGRAFICZNY - ZWYCIĘZCY

I miejsce – Weronika Karwasz

II miejsce – Magdalena Bielińska

III miejsce – Weronika Karwasz

CIEKAWOSTKI

Historia zespołu Aspergera

pochođenje nazwy, odkrycie i kontrowersje

Zespół Aspergera to dziś znany termin w dziedzinie psychiatrii i neurologii, jednak jego historia jest znacznie bardziej złożona niż w przypadku wielu innych jednostek medycznych. Po raz pierwszy opisał go w 1944 roku Hans Asperger, austriacki pediatra i psychiatra, który pracował w Wiedniu podczas II wojny światowej. W artykule naukowym opublikowanym w języku niemieckim, Asperger przedstawił przypadki czterech chłopców, którzy mieli trudności w relacjach społecznych, nieumiejętność odczytywania emocji, a przy tym wysoki poziom inteligencji i bardzo rozwinięte zainteresowania w wąskich dziedzinach (np. astronomia, matematyka). Asperger nazwał ich „małymi profesorami”, ze względu na ich formalny sposób mówienia i szczegółową wiedzę. Opisane przez niego zaburzenie nazwał „autystyczną psychopatią” nie używając jeszcze terminu, który dziś jest znany na całym świecie.

Praca Aspergera nie była szeroko znana poza światem niemieckojęzycznym przez wiele dziesięcioleci. Dopiero w latach 1980. brytyjska psychiatra Lorna Wing, badająca spektrum autyzmu, zapoznała się z jego publikacją i uznała, że opisywane przez niego cechy tworzą odrębny zespół, różniący się od klasycznego autyzmu opisanego przez Leo Kanner w USA w 1943 roku. To Lorna Wing wprowadziła do obiegu termin „zespół Aspergera”, nazywając tak obserwowany przez siebie wariant autyzmu u osób z prawidłowym rozwojem mowy i inteligencją w normie lub powyżej normy. Jej prace zyskały duże uznanie w środowisku naukowym, co doprowadziło do tego, że w 1994 roku Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne oficjalnie wprowadziło zespół Aspergera do klasyfikacji DSM-IV jako osobną jednostkę diagnostyczną.

W kolejnych latach zespół Aspergera stał się szeroko rozpoznawalnym pojęciem, szczególnie w mediach i kulturze popularnej. Jednak na przełomie lat

2010–2020 pojawiły się poważne kontrowersje wokół osoby Hansa Aspergera. Badania historyczne ujawniły, że Asperger współpracował z nazistowskim systemem eugenicznym. Przekazywał dzieci z ciężkimi niepełnosprawnościami do ośrodka Am Spiegelgrund w Wiedniu, gdzie wiele z nich zostało poddanych tzw. „eutanzji” w ramach programu Aktion T4 – nazistowskiej kampanii eliminacji osób uznanych za „nieprzydatne społecznie”.

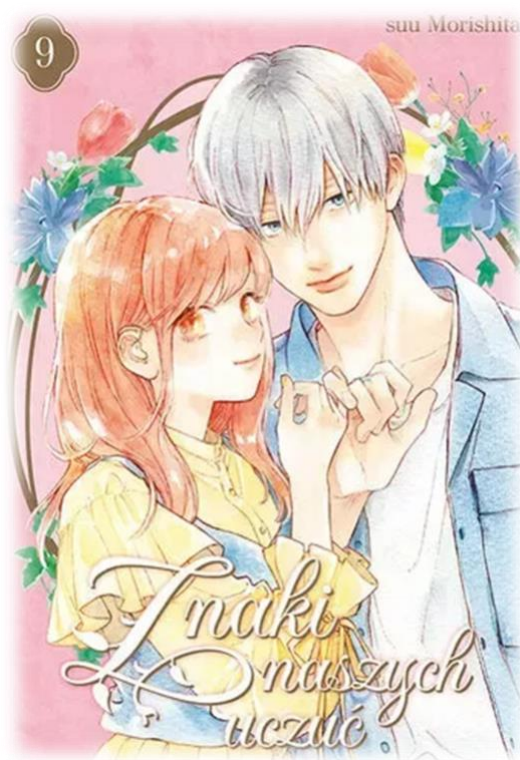
Odkrycia te wywołały debatę na temat etyczności używania nazwiska Aspergera w kontekście medycznym. Wiele osób ze środowiska autystycznego, a także część badaczy, zaczęło unikać tej nazwy, preferując określenia takie jak „autyzm wysoko funkcjonujący” lub po prostu „autyzm w spektrum”. Dodatkowo, w 2013 roku nowa klasyfikacja DSM-5 zlikwidowała termin „zespół Aspergera” jako osobną diagnozę i włączyła go do ogólnej kategorii zaburzeń ze spektrum autyzmu (ASD – Autism Spectrum Disorder).

Mimo formalnych zmian, nazwa „zespół Aspergera” wciąż jest używana – zarówno przez część lekarzy, jak i samych osób w spektrum – ze względu na jej rozpoznawalność i tożsamość kulturową, jaką niektórzy z nią wiążą.

Z Internetu wybrał Dominik Purol z grupy X

Ciekawy film

Chcę Wam opowiedzieć o filmie anime „Znaki naszych uczuć”. Główną bohaterką jest Yuki Itose, studentka uniwersytetu, która od urodzenia nie słyszy. Pomimo tego, że żyje w świecie ciszy, Yuki świetnie odnajduje się w codziennym życiu, posługując się językiem migowym, czytaniem z ruchu warg oraz tekstem. Pewnego dnia, podczas podróży tramwajem, Yuki spotyka Itsuomiego Nagiego, przystojnego chłopaka, który ratuje ją z nieprzyjemnej sytuacji. Okazuje się, że oboje studiuje na tej samej uczelni. Itsuomi jest zainteresowany poznaniem jak wygląda świat Yuki, a dziewczyna zaczyna się zbliżać do Itsuomiego, dobrze się czuje, gdy chłopak

jest w pobliżu. Ich relacja rozwija się, ukazując piękno komunikacji i miłości pomimo barier. Jeśli ktoś lubi romantyczne serie bardzo polecam obejrzeć tego anime. Można oglądać na cda lub ogladajanime.pl.

napisała Katarzyna Wyrwał gr VII

Elektronika

Dzisiaj chciałem opowiedzieć o urządzeniach zarówno tych wartych polecenia, jak i tych których moim zdaniem należy unikać. - Smartfony (Samsung Galaxy A10\Samsung Galaxy J6+) Będę mówił zarówno o jednym i drugim, bo nie ma wielkich różnic. Smartfony te wyszły w 2019 roku, na tamte czasy (2019-2022), przyzwoite aparaty. Nagrania robiły średnio. Zdjęcia super. Miały one problemy z ekranami, szybko się grzały oraz często zacięły. Za to wyświetlacze były duże i ułatwiały używanie urządzeń. Moim zdaniem te telefony są warte polecenia dla osób mało wymagających, które lubią proste smartfony.

Tablet LENOVO Tab2\A7 Z własnego doświadczenia wiem, że nie jest to tablet najwyższej półki, ale z większością aplikacji i gier daje radę. Zalety to to, że jest cienki, oraz ma niezłe oprogramowanie (wyszedł w 2016 roku). Jedyną wadą jaką zauważyłem to brak tylnego aparatu. Tablet nadaje się do oglądania różnych filmów i się nie zacina. Mogę polecić go każdemu.

Napisał Filip Polewski z Grupy IX

Ciekawy człowiek

Waldemar Cieślewicz

Urodził się 11 marca 1969r. Licencję żużlową zdał w Gorzowie w 1985 roku. Był wychowankiem startu Gniezno, którego bronił barw od 1985r. do 1987r. razem ze swoim wielkim przyjacielem Jackiem Gomólskim. W 1988r. przeniósł się ze swojego rodzinnego Gniezna do Bydgoszczy, której bronił aż do 1997r. W 1988r. zdobył puchar mistrzostwa Europy. W 1992r. zdobył drużynowe mistrzostwo Polski z Bydgoskim klubem i w 1997r. zdobył drugie złoto z Polonią Bydgoszcz. Wystartował również 1993r. w Rzeszowie razem z braćmi Gollob na Mistrzostwach Polski par klubowych. W Bydgoskiej drużynie, na swoim torze był dosyć mocnym zawodnikiem, potrafił jeździć parowo z Tomkiem Gollobem. W 1995r. podczas turnieju gwiazdkowego miał okazję również zobaczyć ówczesnego prezydenta Polski Aleksandra Kwaśniewskiego, który chciał z nim zdjęcie. Jego najlepszą ścieżką na torze przy ul. Sportowej 2 była kreda. Ostatnim jego klubem w jego karierze był 1998r. Wybrzeże Gdańsk, z którym wywalczył awans do ówczesnej wtedy pierwszej ligi. Mimo iż nie zrobił aż takiej kariery jak bracia Gollob myślę, że liczy się w sporcie żużlowym a szczególnie Bydgoskim.

Podyktował Mikołaj Zalech grupa IX
Napisła Magdalena Bielińska grupa I

JĘZYK HISZPAŃSKI

Znajomość języka może pomóc w znalezieniu pracy, podróżowaniu, lepszym zrozumieniu kultury. Dzisiaj chciałbym opowiedzieć wam o języku hiszpańskim. Jest to drugi, najczęściej używany język na świecie. Jest językiem urzędowym w 21 krajach, w tym w Hiszpanii, Meksyku, Kolumbii, Argentynie,

Chile, Peru i innych. Jest także jednym z języków urzędowych organizacji międzynarodowych, takich jak ONZ, UNESCO. Jest także trzecim najpopularniejszym językiem używanym w Internecie.

Jest to język należący do rodziny romańskiej języków indoeuropejskich. Współczesny, literacki język Hiszpański wywodzi się ze średniowiecznego języka kastylijskiego. Z tego powodu, do dziś bywa nazywany kastylijskim, dla odróżnienia innych języków używanych w Hiszpanii.

Ogólnie na świecie mówi nim około 650 milionów ludzi na całym świecie.

Napisał Maciej Kont z grupy X

„OPOWIEŚCI O PRZYGODACH CHOINKI O IMIENIU FERNANDO”

CZĘŚĆ SZÓSTA: COFNIĘCIE CZASU

Wszyscy poszli szukać drwala.

Zobaczyli, że jest czterdziestu ludzi.

Fernando powiedział:

- Nie zabijamy tylko wkradniemy się.

Ludzie zaatakowali drzewa, choinki chroniły się gałęziami. Żadne drzewo nie umarło.

Fernando zauważył drwala, pobiegł za nim i rozwalił zegarek. Czas cofnął się i rodzina zniknęła.

Fernando ucieszył się i powiedział:

- Czas rozpocząć nowe życie!

Napisał Alex Grzesiński z grupy XII

Moje plany na wakacje

W te wakacje wyjadę w góry koło Nowego Sącza. Będę chodzić po górach. Potem pojadę z rodzicami nad morze. Będę też zajmować się naprawą starych radio odbiorników.

Napisał Joachim Hapka z grupy X

„Ognisko”

Lato

Z czym się kojarzy?

Ze słońcem?

Relaksem?

Wypoczynkiem?

Podróżami?

Też.

Jednak mi się kojarzy z ogniskiem.

Chwilą z bliskimi.

Palonym drewnem.

Pieczonymi kiełbaskami.

Na to nigdy nie będziemy za starzy.

Zachód słońca i rozpalone ognisko.

Muzyka w tle.

Wtórzący śmiech najbliższych.

Ożywione rozmowy.

Czego chcieć więcej?

Czasu.

Zdecydowanie więcej czasu.

Zbyt szybko leci.

Jednak...

Liczy się dobra zabawa.

Czas z bliskimi.

Ognisko.

*Najlepsze wspomnienia.
Ciepło ognia.
Iskierki magii.
Niezapomniane chwile.
Chcę ich więcej.
Korzystam z nich.*

Napisała Weronika Karwasz z grupy VII

*Cieszcie się z każdego słonecznego dnia i z każdej
przeżytej przygody.
Bawcie się dobrze, leniuchując w przydomowych
ogródkach,
na złocistych plażach, w górach i nad jeziorami.
Udanych i bezpiecznych wakacji!*

Redakcja „Ślimaczka”

Serdecznie dziękuje wszystkim wychowawcom, dzieciom i młodzieży za aktywny udział w tworzeniu gazetki.

Redakcja: D. Buhl, I. Marciniak, J. Buhl